

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1238

гр. Пловдив, 01.11.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разглежда докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно гражданско дело № 20215300502792 по описа за 2021 година

Производство по чл. 267, ал.1 от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба на Е.. Т. К., чрез адв. И., против решение 262092 от 25.07.2021 г. по гр.дело № 13968/2017 г. по описа на РС Пловдив, X гр. състав, в частта, в която е отхвърлен предявеният от нея иск с правно основание чл. 109 от ЗС срещу Н. Й. С..., както и по въззивна жалба, подадена от Н. Й. С..., чрез адв. М., срещу посоченото решение, в частта му, с която са отхвърлени предявените от него против Е.. Т. К., обЕ.тивно съединени насрещни иски с правно основание чл. 109 от ЗС и чл. 108 от СК.

Във въззивната жалба, подадена от Н. Й. С..., чрез адв. М., се съдържат твърдения за неправилност на решението, в обжалваната от него част, включително по отношение на произнасянето по иска с правна квалификация чл. 108 от ЗС. Заявени са оплаквания и по отношение на това, че когато в хода на делото се установи, че ищецът по редавндикационния иск е собственик на имота, с отделен диспозитив съдът следва да се произнесе по искането за признаване на собствеността върху имота, а с отделен да отхвърли второто искане за защита – за предаване на владението му, съгласно задължителна тълкувателна практика на ВКС.

Действително, съгласно цитираното в жалбата Тълкувателно решение № 4 от 14.03.2016 г. по тълк. д. № 4 / 2014 г. на Върховен касационен съд, ОСГК, съдът, сезиран с осъдителен иск по чл.108 от Закона за собствеността, следва да се произнесе с отделен установителен диспозитив за принадлежността на правото на собственост към патримониума на ищеца. В мотивите на същото обаче е посочено, че когато по предявен иск за собственост съдът е пропуснал да се произнесе с установителен диспозитив за правото на собственост, но в мотивите си е приел, че ищецът е собственик на процесния имот, решението не е неправилно, а в него е допусната очевидна фактическа грешка, която подлежи на поправка по предвидения в чл. 247 ГПК процесуален ред. Поради това в тази си част жалбата има характер на искане за поправка на очевидна фактическа грешка в постановеното решение, доколкото се

твърди, че в мотивната част на решението е прието, че ищецът по ревандикационният иск е собственик на имота, а в диспозитива на решението липсва произнасяне с установителен диспозитив по отношение на правото на собственост върху процесния имот.

Искането за поправка на допусната в решението очевидна фактическа грешка, която може да се отС.ани по реда на чл. 247 от ГПК, следва да се прецени от районен съд, който е компетентен да се произнесе по нея.

Предвид горното настоящото производство следва да се прЕ.рати и делото да бъде върнато на ПРС за произнасяне по молбата по реда на чл. 247 ГПК, след което делото следва да се изпрати отново на ОС Пловдив за разглеждане на подадените въззивни жалби.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕ.РАТЯВА образуваното в.гр.д.№ 2792/2021 г. по описа на Пловдивски окръжен съд.

ВРЪЩА делото на Районен съд Пловдив за изпълнение на указанията, дадени в мотивната част на определението.

Определението е не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____